

Ведмедиця та ведмежата

Ну ж бо, вилазь на пеньок, зірви ягідки!
Не звалися, не забийся!

Хоч ми, ведмеді, й клишоногі, але спритні.
Ми так бігати вміємо — коня наздоженемо!
По деревах лазимо, у воду пірнаємо. Важкі пні
вивертаємо, жирних жуків шукаємо. Ми мед
і траву їмо, корінці та ягоди. А дичинка тра-
питься — і їй раді.

Є. Чарушин

Білка з білченятами

На сосонку влізь, погойдайся, наче пружина, випростайся та стрибай. З ялинки на сосну стрибни, зі сосонки на осику перелети, з осики — на березу, з берези — у кущ, з куща — на землю. По землі до дерева перебіжи, з гілки на гілку, з гілки на гілку й знову на самий верхочок заберися! Шишку полущ, насіннячко поїж і знову з дерева на дерево перестрибуй.

У вас, білченят, зуби гострі, лапки цупкі, хвіст, наче кермо,— куди повернеш, туди й полетиш.

Ось ви які — спритники!

Є. Чарушин

Лис та мишеня

— Мишеня, мишеня, чого в тебе ніс брудний?

— Землю рив.

— Для чого землю рив?

— Нірку робив.

— Для чого нірку робив?

— Від тебе, Лисе, ховатися.

— Мишеня, Мишеня, я тебе підстережу!

— А у мене в нірці спаленька.

— Їсти захочеш — вилізеш!

— А у мене в нірці коморка.

— Мишеня, Мишеня, а я твою нірку розрию.

— А я від тебе у віднорочок — і тільки мене й бачили!

Лисиця й гуси

Прийшла якось лисиця на лужок. А на луку були гуси. Зраділа лисиця й каже:

— От я зараз усіх вас з'їм!

Що ж тут робити? Тоді один гусак каже:

— Дозволь, лисице, нам пісню заспівати, а тоді їж нас!

— Ну добре,— каже лисиця,— співайте!

Поставали гуси в рядок та заспівали:

— Га!

Га-га!

Га-га-га!

Га-га-га-га!

Га-га-га-га-га!

Вони й досі співають, а лисиця чекає, коли ж вони закінчать.

(За К. Ушинським)

